

Tano

Elena Farago

Tanu i-un motan cuminte,
Și-i atâta de curat,
C-are voie să se culce
Chiar cu pernele din pat.

Ilenuța îl iubește
Și se joacă mult cu el,
Astăzi însă-i supărată,
Nu l-a mângâiat defel!

„Miau!” o-mbie din fereastră,
Dar fetița stă pe loc:
- Taci, măi Tanule, că mie
Nu-mi mai vine să mă joc!

- Ce-ai pățit?
- Nimic, dar mama
Așa aspru m-a certat!

- I-ai greșit ceva?
- De unde!?
Pentru că nu m-am spălat!

- Știi, fetița mea cuminte,
Iartă-mă că-ți spun, dar eu,
Pentru asta, te-aș și bate
Dacă ai fi copilul meu!